

Arrest

nr. 222 514 van 12 juni 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 28 februari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LECOMPTE, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het belang raakt aan de openbare orde en de Raad kan dus ambtshalve het belang bij het beroep in vraag stellen.

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst erop dat, na de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, de verwerende partij op 3 januari 2018 nog een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen die de verzoekende partij ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 5 januari 2018 en die niet werd aangevochten en bijgevolg definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. De verzoekende partij is het er mee eens dat om deze reden een gebrek aan belang bij het beroep moet worden vastgesteld.”

Het blijkt dus dat na het treffen van de bestreden beslissing de verwerende partij een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen op 3 januari 2018 – opnieuw volgens het model van de bijlage 13quinquies – die ter kennis werd gebracht op de door verzoekende partij gekozen woonplaats.

Uit de databank van de Raad blijkt niet dat er een beroep werd ingediend tegen de laatste bijlage 13quinquies van 3 januari 2018. Dit houdt in dat het belang bij het beroep is teloorgegaan. Immers, indien het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd, kan de verwerende partij terugvallen op de bijlage 13quinquies van 3 januari 2018 om desgevallend een gedwongen uitvoering ervan te regelen. Deze beslissing is immers definitief en uitvoerbaar.

Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet de verzoekende partij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De verzoekende partij toont dit in casu niet aan, aangezien zij het er ter terechtzitting mee eens is dat om voormelde reden een gebrek aan belang bij het beroep moet worden vastgesteld.

Het beroep is dus onontvankelijk bij gebrek aan belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA